

deri at faae optaget alt det værnepligtige Mandſkab. Dette er ogsaa en Miſforſtaeſe, og jeg ſynes, at det maatte ligge nært for det ærede Medlem at ſe det, thi det Mandſkab, vi nu bruge til 30 Batailloner, vil han bruge til 20; der maa derfor blive et Overſkud, ſom maa ſamles i Brigade-depoterne. Men hvad vil ſaa Følgen blive, naar Krigen kommer? Medens det ærede Medlem vil mobilisere Linie- og Forſtærkningsbatailloner og ſende dem mod Fjenden, vil der i Brigade-depoterne være en hel Del ungt Mandſkab, der ikke vil komme til at møde Fjenden. Jeg ſkal ikke gaa ind paa Enkeltheder og Urigtigheder i det ærede Medlems Forſlag; men det forekommer mig, at, har det ærede Medlem paa et enkelt Sted anſet det for nødvendigt at foretage en Retteſe, idet han foreſlaar Antallet af Befalingsmands-elever nebfat efter Antallet af Batailloner, hvorfor har han da ikke foretaget Reduktioner paa andre Omraader, hvor der er urigtige Tal. Det ærede Medlem har 200 Militærarbeidere for mange, og lægges de ſammen med de 100 Befalingsmands-elever, han har ſtrøget, vil det Budget, ſom Krigsministeriet har udarbejdet, efter hans Forſlag ikke være rigtig, det gaar ned med en ikke ubetydelig Sum. Det ærede Medlem henviſte ved ſidſte Forhandling til Forſvarskommiſſionen, men det forekommer mig, at dennes Arbejde ikke har meget at betyde, thi dens Forſlag blev jo hverken accepteret af Regjering eller Rigsdag. Det, der foreligger for Diebliffet, er Hærløven af 1867, og Opgaven er at revidere den, for derigjennem at ſtabe et brugeligt Bærn. Spørgsmaalet bliver da: Har Folkethingets Hære og Landſthinget i det, de have foreſlaaet, ſøgt at ſtabe nye Tilſtande, eller have de ſøgt at tilvebringe det, der maa ſiges at være en Nødvendighed, naar man gik til Reviſionsarbejdet. Der er i Hovedprincippet ingen Forſjel mellem det, ſom Folkethingets Hære har foreſlaaet og Landſthinget vedtaget, vi ere enige paa alle Hovedpunkter, Uoverenſtemmelſerne dreie ſig kun om, at Landſthinget har anſet det for nødvendigt hiſt og her at foreſlaa en Forøgelse af Radrerne og endvidere at forøge Antallet af Heste til Feltartilleriet, men igrødt er det Hele, der ſtiller os, at Landſthinget har eet Føſtningskompaani mere end Folkethingets Hære. Jeg tror derfor, at det maa ſiges, at vi fuldstændig loyalt ere gaaede til at revidere Hærløven, og at vi have ikke ſillet Forbringerne anderledes end i 1867, thi da gjorde man Regning paa at møde med en Opera-tionshær paa 30 Batailloner, 15 Eskadroner og 12 Batterier, af hvilke henholdsvis 10, 5 og 3 ſkulde være Reſerveafdelinger, men man gjorde Regning paa, at de ſkulde være mindſt ligesaa tidlig mobile ſom Linieafdelingerne. Denne Forudsætning er briftet, fordi vi ikke have faaet de nødvendige værnepligtige Befalingsmænd, og der er da intet Andet at gjøre end at ſætte

faſte Befalingsmænd og gjøre Reſerveafdelingerne til Linieafdelinger; men vi have ikke ſtabt Nogetſomhelſt, ſom kunde karakteriferes ſom nye Tilſtande. Dermed har jeg tillige betegnet Hærens Standpunkt, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Rjøge ikke har kunnet finde det, thi jeg ſynes, at Stillingen er temmelig tydelig. Saalænge de Herrer ſtille ſig paa Reduktionens og ikke paa Reviſionens Standpunkt, holde vi paa det Beſtaaende. Saafnart de ville gaa til Reviſion, ville vi gjøre det Samme. Nu ſom beſtandig under Forhandlingerne ville vi ſøge at komme til Imødekommen og Forſtaaelse, og naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds betegnede vort Standpunkt fra 2den Behandling, alſaa de 9 Millioner, ſom et Ultimatum, ſaa er det ikke rigtigt. (Afbrudt af Berg.) Nei, det ærede Medlem har glemt, at der ſtaar i Betæntningen, at vi meget godt kunne gaa ind paa, at Heste- og Sygepaſere tages af Kombattanterne iſtedetfor af Militærarbejderne, og at der bliver indført en Bærneſtat for de Militærarbejdere, der ikke indkaldes, og derved komme vi noget nærmere ned mod den Udgift, vi for Diebliffet have; men det ærede Medlem veed ogsaa meget vel, at hvis han havde viiſt Imødekommen, havde ogsaa vi været meget villige dertil. Vor Hovedbetragtning var den, at vi ſkulde mødes overalt, hvor det paa nogen Maade var muligt, for overhovedet at komme til en Forſtaaelse; men vort Maal var Et: En Reviſion af den beſtaaende Hærløve, ſaaledes at Manglerne blive afhjulpne, men ikke et Tilbageſkridt, ſaaledes at vi ſil noget mindre Brugbart end det, vi for Diebliffet have. Det ærede Medlem for Rjøge (Hørup) ſaae tilbage paa de 9 Maaneber, vi nu have ſiddet ſammen og henviſte til, at det var lykkelig i Løbet af diſe Maaneber ved forſkjellige Leiligheder at blive enige om forſkjellige Ting for det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, og Hære. Ja, det er fuldstændig rigtigt; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem venten nogenſomhelſt Tak af den Grund, i det politiffe Liv maa man beſuden ikke gjøre Regning derpaa. Men hvad er det, der overhovedet er ſlet? Der er ikke ſtet Andet, end at man har opfyldt en ſælles Forpligtelſe, at man har forhandlet. Jeg antager ikke, at der er et eneſte Medlem, der er valgt med det Program ikke at forhandle, vi ere komne ind for at forhandle, og have vi ved at ſe paa de forſkjellige Sager kunnet møde hinanden og kommet til Forſtaaelse, ſaa er det ſaa meget bedre for Befolkningen og Fædrelandet; men nu at ville forlange af os, at vi paa de vage Antydninger, der ere komne, ſkulde følge de Herrer ved her at ſtemme for det Undringsforſlag, ſom foreligger, nemlig efter at vi have ſet, hvorledes vor Afſtenning ved 3die Behandling trods alle Reſervationer er bleven exploiteret, forekommer mig at være en fuldstændig ubillig For-